

Ahoj skřítkci, rodiče či prarodiče!

Posílám malou motivační pohádku k tématu čarodějnice. Ne všechny čarodějnice jsou zlé.

Některé jsou naopak i hodné. A protože se učíme poslouchat pohádky, určitě zvládnete odpovědět na pár otázek:

Je čarodějnice, které je 127 let stará?

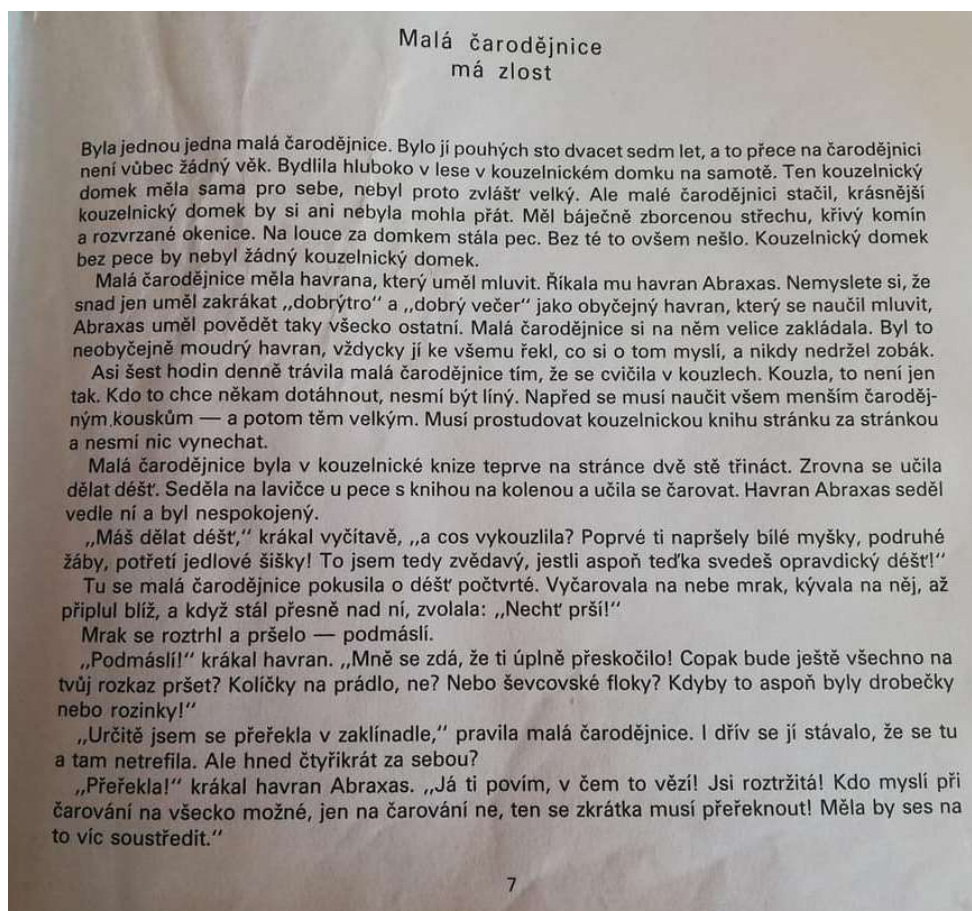
Kde žila malá čarodějnice?

Měla čarodějnice nějaké zvířátko? Vzpomeneš si, jak se jmenovalo? Uměl havran Abraxas mluvit?

Co dělala malá čarodějnice přes den?

Proč byla malá čarodějnice našťvaná?

Jak byste si přáli, aby to dopadlo?

„Myslíš?“ zeptala se malá čarodějnice. Pak najednou zaklapla kouzelnickou knihu. „To se ví!“ vykřikla zlostně. „Opravdu na to nemyslím. A proč?“ Vyzývavě blýskla očima po havranovi.

„Protože mám vztek.“

„Vztek?“ opakoval havran Abraxas. „Na kohopak?“

„Štve mě,“ řekla malá čarodějnice, „že je dneska filipojakubská noc. To se na Skalnaté hoře sejdou všechny čarodějnice v kouzelném reji.“

„No — a?“

„A velké čarodějnice říkají, že prý jsem na to ještě malá. Nemohu letět tancovat na Skalnatou horu, nechtějí mě tam!“

Havran se pokoušel malou čarodějnici utěšit. „Koukej, ve sto dvaceti sedmi letech přece ještě nemůžeš žádat, aby se velké čarodějnice na tebe dívaly jako na dospělou. Až budeš starší, všechno se to poddá!“

„Jenomže já chci už letos, chápeš?“ křičela malá čarodějnice.

„Co nemůžeš mít, to máš pustit z hlavy,“ krákal havran. „Předěláš něco, když se budeš vztekat? Vezmi přece rozum do hrsti. Co chceš dělat?“

Tu pravila malá čarodějnice: „Vím, co udělám. Poletím dnes v noci na Skalnatou horu!“

Havran se polekal.

„Na Skalnatou horu? Velké čarodějnice ti to přece zakázaly! Chtějí si zatancovat jenom samy mezi sebou.“

„To je toho!“ křičela malá čarodějnice. „Zakazuje se ledacos. Ale když se člověk nenechá načapat...“

„Načapají tě!“ prorokoval havran.

„Ale kdež!“ odporovala malá čarodějnice. „Přidám se k nim až v kole, a než skončí, zase potají odletím domů. V tom chumlu, co dnes večer bude na Skalnaté hoře, si toho vůbec nikdo nevšímne.“

